

„Den Hollander” zegt Hoogeloon

22-8-78

„Sjaak Adriaensens (87)

kan werken niet laten”

(Door Hans Horsten)

Het eerste dat opvalt aan Sjaak Adriaensens uit Hoogeloon is zijn onaards sterke gestel. Zevenentachtig jaar is hij nu, en nog dagelijks dartelt hij als een jonge god rond in de timmerwerkplaats naast zijn woonhuis aan de Hoofdstraat 78. Hoe wordt iemand zo onverwoestbaar?

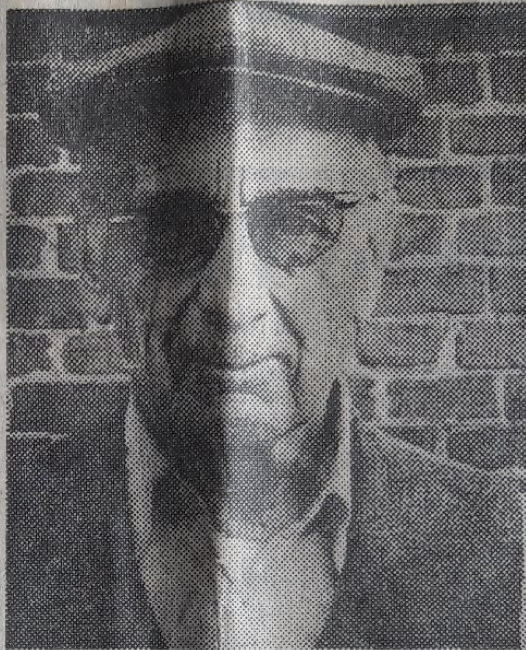
„Veel brood met spek eten. Al die ingeblikte pudding en andere rommel die ze nu hebben moet ik niet. Verder heb ik ook nooit sigaretten gerookt. Geef mij maar een pruijpke, dat is handig en veel gezonder,” is het recept van Sjaak, die onmiddellijk de daad bij het woord voegt en een bruine dot tabak achter zijn kiezen stopt.

Het werken is deze timmerman-wagenmaker „oude stijl” met de paplepel ingegoten. Met zijn twaalfde jaar leerde hij het vak in Best. („Ik betaalde daar 25 gulden kostgeld per jaar, en sliep er op de hooizolder. Op een ochtend werd ik midden in de sneeuw wakker. De vlokken waren door de dakpannen gewaaid.”). Toen hij 62 jaar geleden trouwde verhuisde hij naar Hoogeloon, en ging voor zichzelf werken.

„Dat was geen makkelijke tijd. Drie gulden per dag verdiende ik toen. Als ik een wiel moest maken was ik daar samen met mijn vrouw een week aan bezig, en dan had je met zijn tweeën niet meer dan vijftig gulden verdiend. Mijn vrouw is twee jaar geleden gestorven.”

Voor „Sjaak Den Hollander” zoals hij in Hoogeloon wordt genoemd (vanwege het dit dat zijn vader uit Rotterdam kwam) was deze gebeurtenis het sein om het iets kalmer aan te gaan doen.

Alleen 'smiddags is hij nog in zijn geliefkoosde werkruimte te vinden, waar hij nog opmerkelijk

SJAAK ADRIAENSSENS

... brood met spek ...

handig met het gereedschap weet om te gaan.

„Ik werk nog elke dag met plezier. Waarom ook niet. Doodgaan doe ik toch. Ik maak nog kozijnen en deuren. Van echt hard hout. Alleen klimmen doe ik niet meer. Dat heb ik veel gedaan. Als er touw aan de klok moest worden gehangen, was ik present. Voor dat nekbreken ben ik te oud.” Sjaak geniet nog volop van het leven. Hij is in zijn nopjes als hij bezoekers over de vloer krijgt en urenlang zijn verhalen kan vertellen. Hij peinst er nog niet over om in een bejaardenhuis te gaan.

„Ik zit hier liever onder de boerenmensen, daar kun je beter mee buurten. Ik ga ook een paar keer per jaar goed uit. Dan pak ik een flinke borrel, dat is goed voor de worm. Samen met een groep bejaarden fiets ik nog elke week naar Eindhoven. Dat is wel link hoor. Ik ben al twee keer onder een motor gekomen. Maar ik doe het nog gelijk.”